

Coolia

CONTACTBLAD VAN DE NEDERLANDSE MYCOLOGISCHE VERENIGING

Secretariaat: Mej. Dr A. Jaarsveld, Hugo de Vries-Laboratorium,
Plantage Middenlaan 2a, A'dam C.

Redacteur: C. Bas, Rapenburg 98a, Leiden.

Auteursrechten voorbehouden.

RUSSULA'S GEVONDEN BIJ MIDDACHTEN OP 7 EN 8 SEPTEMBER 1957

Om te beginnen ontmoetten we geregeld Russula fragilis (Pers.ex Fr.) Fr. = Russula fallax in de zin van de mycoloog Cooke, die ons op dat waterig ("verschwommen") groene midden heeft gewezen, wat het voornaamste kenmerk van onze Broze Russula is. Moet ik er nog bij vertellen, dat hij tot de héél scherp smakende behoort? Er waren er ook geregeld bij, die in het midden een zwarte "schijf" hadden, terwijl de rest in de hoed rood-violet gekleurd was. Dat was de variëteit knauthii Singer van R. fragilis.

Die groengekleurde betrekkelijk tengere exemplaren, die we vooral aan het begin van de zaterdagmiddagwandeling vonden, behoorden alle tot Russula grisea (Pers. ex Secr.) Fr. sensu Gill. en niet tot Russula parazurea J. Schaeff., wat ik van enkele dacht. Hier ontbrak beslist de karakteristieke kaasgeur aan de voet van de steel (bij ouder worden) en was de hoedhuid te weinig blauw. Een groene vorm van R. cyanoxantha (Schaeff. ex Schw.) Fr. was uitgesloten: het sporenstof was crème (B-C volgens de kleurentabel van Crawshay) en niet wit (A).

Een heel merkwaardige vondst deden we zondagmiddag: een broze figuur met een nogal dikke knotsvormige steel en een prachtige karmijnrode hoed. De smaak was nauwelijks scherp. Het eerste ogenblik dacht ik aan Russula nitida (Pers. ex Schw.) Fr. (synoniem van R. betulina en R. venosa) en was daarom héél verbaasd, dat het sporenstof zuiver wit bleek te zijn. De combinatie van een dergelijke hoedkleur en wit

sporenstof vind je zelden. Met behulp van het boek van Schaeffer kwam ik op R. fragilis var. carminea J. Schaeff. Ook de flora van Kühner en Romagnesi bracht me daarnaar toe. Hoewel ik er nog niet zeker van ben, dat ik goed gedetermineerd heb, vooral omdat mijn exemplaar nogal groot was (7 cm i.p.v. 5 cm) blijf ik voorlopig toch aan de juistheid van mijn oplossing geloven, vooral omdat Schaeffer opmerkt, dat de smaak wel eens heel zwak scherp kan zijn, terwijl bovendien de term "zerstückelt-netzig" niet onaardig op mijn sporen paste.

Een andere wonderlijke klant vond ik onder beuken. Er schoot me geen enkele naam te binnen. Eén van onze excursiegangers deed een gooi: R. amoena Qué. Niet zo gek, want de hoed was een beetje een mengelmoesje van kleuren. Na een poosje werd de basis van de steel duidelijk geel, terwijl langzamerhand de hele steel geel optrok, ook de lamellen vertoonden hier en daar gele vlekken. Toen begon ik uiteraard aan R. puellaris Fr. en R. versicolor J. Schaeff. te denken. Zeker hoort hij in dat groepje thuis. Vermoedelijk is het wel R. puellaris, omdat R. versicolor altijd iets scherp moet zijn en uitsluitend onder berken groeit. Wel "geelde" hij te weinig intens voor R. puellaris, maar dat schijnt wel eens meer voor te komen.

Dan nog een paar bleek-paarse broze vrienden met nogal sterk-gele lamellen. Mijn vermoeden bleek juist: het waren vertegenwoordigers van R. turci, de okergele sporen (F) en de hoedhuidcellen met heel kleine kristalletjes er op bewezen dat.

Tenslotte de clou van ons weekend wat Russula's betreft: Russula decolorans, gevonden door de heer Huibers uit Nijmegen. Hoed magnifiek éénkleurig koperkleurig oranje, lamellen typisch crémekleurig, steel en later ook lamellen verkleurend tot zwart.

Asterstr. 2, Winterswijk

M. van Vuure

RESULTATEN DER EXCURSIES 1957

De excursie naar Middachten en omgeving was uitzonderlijk goed bezocht; in geen jaren en jaren waren er zoveel deelnemers bijeen. Jammer, dat zij niet met een rijke oogst werden beloond.

Voor de excursie naar Dorst daarentegen waren er niet meer dan een handjevol liefhebbers. En deze excursie was nog wel zo goedkoop gehouden in het belang van de jongeren, maar die hadden misschien juist griep.

Voor de excursie naar Oud-Amelisweert en Rhijnauwen bij Bunnik was de opkomst matig. Het weer kon geen beletsel genoemd worden, het aantal fungi was droevig.